

man ude paa Sjælland slagtede en Gris hjemme og førte den til København, skulde der vedblivende betales 50 Øre for Kontrollen. Men Lovforslaget her tager slet ikke Sigte paa Hjemmeslagting, det er et Spørgsmaal, som Leverandørerne af hjemmeslagtede Varer maa se at faa løst overfor Sundhedskommissionen, der har det bestemt i Sundhedsvedtægterne. Men for øvrigt kan jeg heller ikke synes, at de ere brøstholdne ved Stillingen, om den ogsaa bliver uforandret for de hjemmeslagtede Varers Vedkommende. For hvis de synes, at det er for meget at give 50 Øre i Kontrolafgift af en Gris i København, kunne de blot sælge deres Grise til Andelsslagterierne, vi have nok af dem paa Sjælland. Kunne de faa flere Penge paa den Maade, hvorfor gaa de saa ikke den Vej? Derfor synes jeg, at de ikke særlig kunne føle sig brøstholdne af den Grund. Jeg fandt det naturligt, naar Afgiften blev stemt ned her ved anden Behandling, at vi til tredje Behandling stillede et Forslag, hvorved vi ogsaa kunde faa Afgiften for hjemmeslagtede Varer mulig noget nedsat, fordi det synes mig, det hænger i saa Tilfælde noget sammen. Men naar vi nu have faaet Forslaget ned fra Landstinget med denne Afgift, som vi alle haabe maa falde bort om fire Aar, ser jeg ikke nogen Grund til, at vi her skulle tale videre og mere om de hjemmeslagtede Varer, som Loven her ikke tager Sigte paa, og som intet af de Forslag, vi have haft fremme — 2 Regeringsforslag, private Forslag i 3 Samlinger og dette her, som er det sjette —, har haft nogen Bestemmelse om, ej heller med Hensyn til Kontrollen af disse Varer. Det er først ved denne Lejlighed, at det ærede Medlem har rejst dette Spørgsmaal. Jeg kan derfor ikke andet end anbefale nu at vedtage Lovforslaget, som det foreligger, anbefalet af hele Udvalget.

Sabroe: Det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen), der brugte saa stærke og haarde Ord om den Afgift, der hjemles i § 2 i Lovforslaget, er selv med til at anbefale denne Afgift til Vedtagelse her i Tinget. Hverken han eller det ærede Medlem for Ruds-Vedby (Jørgensen) har denne Gang ved eneste Behandling her i Tinget turdet fremkomme med et Forslag om at stryge denne Afgift. Saa liden Tilid have de Herrer til deres eget Standpunkt, at de for det første ikke tør lade det komme til Afstemning i dette høje Ting og for det andet heller ikke tør lade det

komme til Afstemning i det andet Ting. Jeg ved ikke, om i dette Tilfælde Landstinget har været mere lydøret overfor Byernes berettigede Krav, men hvilke Hensyn der end har været gældende, vil jeg sige overfor det ærede Medlem for Horsens Landkreds, at det ikke alene var Højremedlemmerne i Landstingets Udvalg, der gik med til at stryge den i § 2 indsatte Bestemmelse, men ogsaa det ærede Medlems Meningsfæller der. Der var kun en eneste standhaftig Mand i Landstinget, der stod paa det ærede Medlems Parti.

Jeg kan naturligvis godt forstaa, at det ærede Medlem bruger saa mange Ord, for naar man skal søge at faa et Standpunkt visket bort, gælder det om at bruge saa mange Ord som mulig. Men naar det ærede Medlem benytter Lejligheden her til at betone, at han er det mest agrariske Medlem her i Salen, behøves det virkelig ikke, for vide alle, at hvor det drejer sig om Agrarinteresser, er det ærede Medlem saa ultraradikal som nogen. Det bebrejder jeg ikke det ærede Medlem efter den Stilling, han en Gang har indtaget. Men jeg kan blot ikke forstaa, at det ærede Medlem da saa stærkt bebrejder os Socialdemokrater vor Stilling til Sagen. Vi vare nemlig de eneste her i Salen og i Udvalget, der erklærede, at blot den højtærede Minister vilde give Løfte om at yde en Erstatning til Byerne for det væsentlige Tab, de maatte lide, vare vi villige til at gaa bort fra denne Afgift. Vi ønskede blot, at der i Betænkningen skulde komme nogle Ord, der gave de Byer, der vare gaaede forud i Retning af Oprettelsen af Slagtehus, i nogen Grad deres Ret. Vi kunde ikke faa Ministeren til at give et saadant Løfte, og vi faldt da tilbage paa den Afgift, som den højtærede Minister selv var med til at foreslaa, og som det ærede Medlem, der optræder som agrarisk, nu selv er med til at foreslaa.

Nu siger det ærede Medlem, og for øvrigt var den højtærede Minister inde paa det samme: Med hvilken Ret skulle Byerne have nogen Erstatning? Det lyder underligt i de Herrer's Mund, naar man erindrer, hvor ivrige de netop vare for, at Tiendeejerne skulde have Snese af Millioner i Erstatning af den danske Statskasse. Da vare de Herrer graadige nok til at kræve og tage alt, hvad de kunde faa af Staten, af alle Borgere. Landbointeresserne ere virkelig i ganske særlig Grad varetagne baade i dette og det andet Ting, og det er et rent Guds Vidunder, at det er lykkedes os her ved den endelige Ved-